

Fanget i naturgasnettet hed en indsigtsserie i Nordjyske Stiftstidende d. 13. august 2008.

Som formand gennem 32 år i et mindre decentralt naturgasfyret varmeværk kalder det på flere kommentarer og ønsker.

Naturgasfyring for decentrale kraftvarmeværker er nemt, behageligt og let at have med at gøre.

Derfor er det oplagt, at det bør fortsætte ud fra en række klare synspunkter:

- CO₂ udledningen styres fra værkerne.
- Der er minimal forurening fra naturgasfyrede varmeværker
- Det er nemt for den enkelte forbruger at få varme
- Naturgassen anvendes på bedste vis

Alt taler for en fortsat varmeforsyning via naturgas. Alligevel arbejdes der stort i alle bestyrelser med ideer til alternativer.

Et samarbejde mellem Klokkeholm – Hjallerup og Dronninglund om at få varme via varmt vand fra Aalborgområdet – Vattenfallværket endte ud med ja alle steder bortset fra staten. Staten satte en kæp i hjulet og med de ord, at ud fra en samfundsøkonomisk betragtning må der gives nej til de naturgasfyrede værker. Man kan i den forbindelse fundere en del over begrebet samfundsøkonomisk betragtning. I min terminologi handler det meget om, at vi skal være med til at sikre afskrivningen af naturgasnettet.

Eneste tilladelige mulighed for at sikre varme anden vej fra er deciderede alternative kilder som eksempelvis vind, jord og sol.

Hertil må konkluderes, at alle værker ikke har muligheden for at arbejde med dette uden enormt store tilskud fra det offentlige eller fra specielle fonde.

Hvad skal man så gøre på de decentrale værker?

Ja, der er kun en til at betale gildet – det er den enkelte forbruger.

Derfor ser vi i øjeblikket store prisstigninger på varmen, der er underlagt decentrale kraftvarmeværker.

Naturgaspriserne smitter selvfølgelig også af på private naturgasaftagere og virksomheder.

Det, der virker lidt besynderligt er, at naturgassen kan komme og normalt kommer fra 100 % rene danske territorier, og således også rent kostmæssigt bestemmes i Danmark.

Alligevel har staten bestemt, at prisen skal ligge snært op af olieprisen minus 5%.

Det kunne sådan set være udmærket, hvis markedet udviklede sig kontinuerligt langsomt stigende. Men det er absolut ikke tilfældet. Olieprisen er eksploderet. I min bestyrelse mente man, at det var utopi, at olieprisen ville overstige 100\$ pr. olietønde. Den har været over 140\$.....For et par år siden arbejdede vi med priser fra 30-50 \$ pr. tønde.

Konsekvensen af denne udvikling er, at staten og andre, der har andel i olie/naturgasmarkedet skovler penge ind, og det kan jo være ganske rart for staten.

Men variationsbredden imellem det enkelte forbrugere i dagens Danmark skal betale for varme er eksploderet.

Derfor tales der igen om vandring fra land til by. Men nu med det klare formål at minimere varmeregningen. Det kan ikke være i en samfundsøkonomisk betragtning, at dette skal finde sted. De mindre byer bliver endnu mindre og de større endnu større med den voksende forskel i varmepriserne.

Bor man i mindre bysamfund i Nordjylland og sammenligner varmeudgifter med Aalborg Kommune, så kan der fra det dyreste til Aalborgs priser dokumenteres forskel på 30.000 kr. årligt i varmeudgift for to nøjagtige ens huse med samme forbrug. Det er 2500 kr. ekstra pr. måned alt efter, hvor man bor. Det er en stor forskel. Aalborg har ganske vist landets billigste fjernvarme, så forskellen vil være mindre ved at sammenligne med andre større bysamfund.

Det er absolut slet ikke rimeligt og langt fra en sund fornuft politik med de store forskelle.

Der har altid været variationsbredde i priserne, og det er helt OK.

Men når udgiften eksploderer, som den gør i øjeblikket, bør der være en regulator.

Staten kunne så let som ingenting indføre en fleksibel ordning vedrørende naturgasprisen. Den pris kunne reguleres en gang årligt og for så vidt også efter olieprisen. Så mit ønske til politikerne er:

Sæt reguleringsprocenten ned, så prisen på naturgas ikke hedder minus 5% i forhold til olieprisen, men et langt mindre antal procent p.t.

Erik Østergaard, formand for Klokkeholm Kraft Varmeværk